

[Jens Thomsen.]

Gang paa Gang har krævet at faa fri Kompensationshandel med Kreaturerne, men det kan det ikke opnaa, det kan end ikke opnaa at faa Lov til at sortere og aflevere dets egne Kreaturer til de Underpriser, som Regeringen har solgt dem til.

Ministeren sagde endvidere, at Landbruget har aldrig fremsat en samlet Plan til Forbedring af Landbrugets Kaar. Jeg mener ikke, det er helt rigtigt; saa vidt mig bekendt, førtes der i hvert Fald sidste Vinter en ret indgaaende Forhandling mellem L. S. og Erhvervsudvalget paa den ene Side og Ministeriet paa den anden Side, og det erkendtes af Ministeriet, at den Plan, der var fremsat, var brugelig, men den strandede, fordi Regeringen i Virkeligheden savnede Vilje til at gennemføre noget saadant. Imidlertid glæder det mig at høre Ministerens Udtalelse i saa Henseende, da vi fra mit Partis Side agter at fremsætte en samlet Plan til Genrejsning af Landbrugets Rentabilitet, og vi haaber saa paa at faa en saglig Forhandling og finde Forstaaelse fra Ministeriets Side.

Men hvis Ministeriet vil befri Landbrugerne og for Resten ogsaa de øvrige Forbrugere her i Landet for den Brandskatning, som de beskyttede Monopolselskaber udfører gennem den Varefordyrelse, som nu alle Mennesker føler, og hvis man vil give Landbruget fri Kompensationshandel med sine Varer, saa de store Værdier, der indeholdes i Valutaattesterne, og som Landbruget i Øjeblikket berøves, kan indkasseres af Landbruget, eller give Landbruget fuld Raadighed over dets lovligt erhvervede Valuta, ja, saa er der for mig ingen Tvivl om, at Landbruget da vil være saadan stillet, at det kan aftage en stor Part af Arbejdskraften, og at det da ikke vil have nødtigt at modtage Almisse og den Slags Ting fra Staten. Hvis Landbruget kan faa lige Arbejdsvilkår med de andre Erhverv, er der ingen Tvivl om, at det vil være i Stand til at give en bedre Arbejdsløn og et større Udbytte end Industrien, og saa trænger det ikke til Almisse.

Clausager: Efter min Mening var der i Socialministerens ikke helt korte Tale en Mængde Misforstaaelser, Overdrivelser og Urigtigheder. Naar man hører saadan Tale, fristes man somme Tider til at lade den ligge og mene, at den ikke har stor Betydning, men det har den vist alligevel. Jeg vil ikke sige, at det var nogen daarlig Tale, set fra Ministerens Standpunkt, den havde sin Hen-

sigt, den blev holdt godt, den var Udslag af den moderne socialdemokratiske Nyprotektionisme, som vi nu for Alvor faar at føle og, hvis dette Styre bliver ved, vil faa at føle i endnu stærkere Grad. Jeg mener derfor, at det er ganske nødvendigt at sige et Par Ord til denne Politik, fordi jeg tror, at den er Udtryk for en Bevægelse, der vinder Øre mange Steder; det er jo netop ud af den Politik, det Lovforslag, vi behandler i Dag, springer som en naturlig Følge — en kunstig Beskæftigelse af arbejdsløse, fordi den Politik, Regeringen sætter sig i Spidsen for, maa og skal føre til Arbejdsløshed.

Jeg vil ikke tale længe, og jeg vil derfor gribe nogle enkelte Punkter ud af Ministerens Tale. Ministeren udtalte, at Regeringen havde søgt at skaffe Landbruget den størst mulige Afsætning for dets Produktion. Det er vitterlig urigtigt. Det passer ikke. Vi har aldeles uomstødelige Beviser for, at Regeringen ikke ønskede at gaa ind for en saa stor Varebytning, som Landbrugsorganisationerne mente de kunde staa inde for. Og hvorfor ønskede Regeringen ikke det? Af den Grund, at saa skulde man for en stor Del tage Færdigvarer ind. Der er vi ved det Sted, hvor Hunden ligger begravet, Spørgsmaalet om Færdigvarer. Regeringen har den Opfattelse, at det er en Ulykke at faa Færdigvarer ind i Landet, hvis vi overhovedet selv kan lave dem, og har lukket Øjnene for Betydningen af, at Folk her i denne Verden, hvor Forholdene kan være saa forskellige, bytter Varer til gensidig Fordel. I Forbindelse med dette staaer det, Ministeren siden sagde, og som overraskede mig i høj Grad, nemlig at ved Kanslergadeforliget i 1933 var det en Aftale mellem de Partier, som sluttede dette Forlig, at man skulde sikre sig Raastoffer til Industri og Haandværk og Landbrug, men saa vidt muligt ikke Færdigvarer — saadan tror jeg nok, hans Udtalelse lød. Det har jeg aldrig hørt et Ord om, det tror jeg er fuldstændig forkert.

Siden tilføjede Ministeren: Efter at den udenrigspolitiske Varebytning, den udenrigspolitiske Handel mere og mere har formet sig saadan, at man paatvinger os her i Landet at tage Færdigvarer, bliver det vanskeligt at bekæmpe Arbejdsløsheden effektivt. Der har De den socialdemokratiske Nyprotektionisme i Renkultur: naar vi overhovedet skal tage Færdigvarer udefra, bliver det vanskeligt at bekæmpe Arbejdsløsheden i Danmark effektivt. I denne Forbindelse vil jeg sige til Ministeren: Tag lige og læs Deres Kollega, Udenrigsminister